



## Arrest

nr. 57 866 van 15 maart 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat D. SMETREYNS loco advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 9 april 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 22 december 2010 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer E. R. (verzoeker) luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een Roma zigeuner, afkomstig uit Kosovo Polje. U zou tot aan uw vertrek naar België in de wijk Lozhionica in Kosovo Polje hebben gewoond. Tijdens de oorlog, toen u acht of negen jaar oud was, zou u uw ouders kwijtgeraakt zijn. U zou sindsdien alleen gewoond hebben en u zou overleefd hebben door koeien en schapen te verzorgen bij een etnische Albanees. Drie of vier jaar geleden zou u volgens de Roma tradities gehuwd zijn met P. R. (O.V. 6.609.713). U zou haar in uw eigen wijk hebben ontmoet. U zou problemen gekend hebben met vijf of zes etnische Albanezen die elke avond binnenvielen in jullie woning. Enige tijd voor uw vertrek toen uw partner zeven of acht maanden zwanger was zouden ze bij jullie binnengekomen zijn. U zou*

vastgebonden zijn op een stoel en mishandeld en uw partner zou verkracht zijn. Daarop zouden jullie naar Kursumlija gelift zijn omdat uw partner medische verzorging nodig had. Vandaar zouden ze jullie doorgestuurd hebben naar Prokuplje waar uw dochter werd geboren. Jullie zouden geen klacht hebben ingediend omdat jullie te bang waren. U zou beslist hebben om Kosovo te verlaten met uw partner en dochter. U hebt in België asiel aangevraagd op 9 april 2010. U beschikt over een identiteitskaart afgeleverd door de Servische autoriteiten op 10 november 2005.

## **B. Motivering**

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst bent u niet in het bezit bent van een recente identiteitskaart uit Kosovo. U bent slechts in het bezit van een Servische identiteitskaart met domicilie in Kosovo maar deze identiteitskaart werd afgeleverd in Nis, Servië (CGVS, p. 4). U hebt geen documenten afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die sinds juni 1999 tot de onafhankelijkheid verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Over identiteitsdocumenten afgeleverd door de Republiek Kosovo beschikt u evenmin. U verklaarde dat niet alle Roma in Kosovo documenten krijgen, dat de Albanen jullie niet aanvaarden en dat men wou dat uw ouders een handtekening kwamen zetten omdat u minderjarig was (CGVS, p. 4 en 5). Bovenstaande kan echter allerminst als aanvaardbare uitleg worden weerhouden voor het ontbreken van documenten afgeleverd door de Kosovaarse autoriteiten. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat- generaal blijkt immers dat de eerste minister, Agim Çeku, reeds in mei 2006 richtlijnen uitvaardigde aan de gemeenten om de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren te verzekeren. In die richtlijnen stelde hij onder meer dat leden van de Roma, Ashkali en Egyptische-gemeenschappen vrijgesteld zijn van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Als onderdeel van zijn mandaat betreffende staatlozen heeft het UNHCR bovendien een actieplan ontwikkeld voor een "Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo". Het actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren van UNHCR/ BPRM en CRP/K is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Ashkali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd. In het verleden werden door de Civil Rights Program Kosovo mobiele registratieteams gestuurd naar Roma gemeenschappen in Kosovo die een beperkte bewegingsvrijheid genoten. Bovendien bent u reeds op 27 januari 2008 meerderjarig geworden.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw algemene kennis over de situatie in het naoorlogse Kosovo beperkt is. Zo kende u de Albanese benaming voor de stad Kosovo Polje niet en gevraagd naar de namen van andere steden in Kosovo noemde u Belgrado, Nis, Prokuplje en Kursumlija (CGVS, p. 2 en 3). Deze steden zijn echter alle vier gelegen in Servië. Van de European Union Rule of Law Mission (Eulex) had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 5). U wist wel dat Kfor een soort van leger is. U stelde in dit verband echter verkeerdelijk dat de 'United Nations Protection Force' (UNPROFOR) - een VN-vredesmacht die tijdens de Bosnische Oorlog actief was in voormalig Joegoslavië - in Kosovo gestationeerd was (CGVS, p. 5 en 6). Gevraagd naar het jaar van de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo moest u eveneens het antwoord schuldig blijven. Aanvankelijk antwoordde u dat u destijds 10 of 11 jaar was. Daarna wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat u toen vijftien of zestien was (CGVS, p. 6). In werkelijkheid is Kosovo onafhankelijk geworden op 17 februari 2008, enkele weken na uw achttiende verjaardag. Gevraagd of u 'Fidan Lahu' kende antwoordde u dat u wel het moslim gebed Allahu kent (CGVS, p. 5). In werkelijkheid is Fidan Lahu het centrum voor samenwerking en integratie van Kosovo Polje. Dit centrum verleent onder meer gratis juridisch advies en bijstand aan IDP's en andere kwetsbare groepen zoals ook aan de Roma. Ten slotte is het allerminst aannemelijk dat u sinds uw achtste of negende levensjaar helemaal alleen zou gewoond hebben en ingestaan hebben voor uw levensonderhoud (CGVS, p. 3).

Gelet op bovenstaande vaststellingen en op het ontbreken van enige (identiteits)documenten, die een duidelijk licht kunnen werpen op uw verblijfplaatsen tussen 1999 en 2009, kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u na de oorlog nog in Kosovo hebben verbleven. Derhalve kan uw werkelijke verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld en kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Betreffende uw land van geboorte waar u tot op onbepaalde datum heeft verbleven dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot

25 september 2009, en ook erna. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden in Kosovo.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden, als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een anti discriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009 2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, anti discriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis

van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, dd. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteitskaart bevestigt enkel uw persoonsgegevens welke niet betwist worden. Deze werd volgens uw verklaringen afgeleverd in Nis, Servië. Er kan dan ook geenszins uit afgeleid worden dat u na de oorlog nog in Kosovo zou gewoond hebben.

Ten slotte dient toegevoegd te worden dat ik tav uw partner P. R. (O.V. 6.609.713), uw ouders R. en I. R. (O.V. 6.644.114 ) en uw broer K. R. (O.V. 6.659.857) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw P. R. (verzoekster) luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaringen bent u een minderjarige Roma zigeunerin afkomstig uit Kosovo Polje. U zou in Kosovo geboren zijn en u zou er onafgebroken gewoond hebben tot aan uw vertrek naar België. Ongeveer vier jaar geleden, toen u dertien of veertien jaar was, zou u volgens de Roma tradities gehuwd zijn met E. R. (O.V. 6.609.698 ). U zou bij hem ingetrokken zijn in een soort garage in de wijk Lozhionica in Kosovo Polje. Sindsdien zou u problemen gekend hebben met vijf of zes etnische Albanezen die in jullie woning binnenkwamen om jullie lastig te vallen. Toen u zeven of acht maanden zwanger was van uw dochter M. zouden etnische Albanezen in jullie woning binnengekomen zijn. Ze zouden jullie mishandeld hebben en ze zouden uw partner vastgebonden hebben op een stoel. U zou verkracht zijn. Omdat u bloedingen had zou u naar het ziekenhuis gegaan zijn. U zou gelift hebben tot in Kursumlija (Servië) waar u zou doorgestuurd zijn naar Prokuplje. Daar bent u bevallen van uw dochter M.. Na uw ontslag uit het ziekenhuis zou u terug gelift hebben naar Kosovo Polje. Uiteindelijk zou u met uw partner uit Kosovo gevlucht zijn. U hebt in België asiel aangevraagd op 9 april 2010. U beschikt over het nationaliteitsattest van uw dochter afgeleverd op 1 oktober 2009, en twee medische attesten afgeleverd door het gezondheidscentrum Toplica in Prokuplje en waaruit blijkt dat u er verzorgd werd voor een nierontsteking en er op 36 weken bent bevallen.

#### **B. Motivering**

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u over geen enkel identiteitsdocument beschikt dat uw beweerde afkomst uit Kosovo en uw identiteit kan staven. Uw meerderjarige partner beschikt evenmin over documenten afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die sinds juni 1999 tot de onafhankelijkheid verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo, noch over identiteitsdocumenten afgeleverd door de Republiek Kosovo (CGVS partner, p. 4 en 5). Gevraagd waarom u niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten beschikt antwoordde u dat u nooit geprobeerd had om deze te bekomen en dat u niemand had die voor u documenten zou kunnen aanvragen (CGVS, p. 5). Bovenstaande kan bezwaarlijk als aannemelijke uitleg worden beschouwd. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat eerste minister, Agim Çeku, reeds in mei 2006 richtlijnen uitvaardigde aan de gemeenten om de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren te verzekeren. In die richtlijnen stelde hij onder meer dat leden van de Roma, Ashkali en Egyptische-gemeenschappen vrijgesteld zijn van het betalen van de administratieve kosten voor

hun registratie. Als onderdeel van zijn mandaat betreffende staatlozen heeft het UNHCR bovendien een actieplan ontwikkeld voor een "Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo". Het actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren van UNHCR/ BPRM en CRP/K is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Ashkali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd. In het verleden werden door de Civil Rights Program Kosovo mobiele registratieteams gestuurd naar Roma gemeenschappen in Kosovo die een beperkte bewegingsvrijheid genoten. Bovendien zijn inwoners van Kosovo vanaf hun zestiende verplicht om in het bezit te zijn van een identiteitskaart. U bent zestien geworden op 11 maart 2009 en had dus voor uw vertrek nog ruim een jaar de tijd om u in regel te stellen.

Daarnaast beschikt u over een nationaliteitsattest op naam van uw dochter M. afgeleverd in Servië. Jullie konden dus haar geboorte wel degelijk officieel aangeven in Servië. De geboorteakte van M. (waarop de gegevens van beide ouders zouden vermeld staan) legde u echter niet neer. Uit de door u neergelegde medische attesten afgeleverd door het door het gezondheidscentrum Toplica in Prokuplje blijkt bovendien dat u gedomicilieerd bent in Kursumlija (Servië).

Bovenstaande zou tevens kunnen doen vermoeden dat u over identiteitsdocumenten beschikt maar dat u deze hebt achtergehouden.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat uw algemene kennis over Kosovo in het algemeen en over de naoorlogse situatie beperkt is. Zo kon u niet antwoorden op enkele eenvoudige vragen betreffende de streek waar u geboren en getogen zou zijn. Gevraagd naar de Albanese benaming van de stad Kosovo Polje moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 2). Geconfronteerd met de term UNMIK antwoordde u dat u dit niet kent en niet weet wat het is (CGVS, p. 8). Nochtans is UNMIK een begrip dat sinds het einde van de oorlog in 1999 onlosmakelijk verbonden is met het dagelijkse leven in Kosovo. Volgens VN-resolutie 1244 staat UNMIK sinds 10 juni 1999 o.a. in voor de fundamentele administratieve functies in Kosovo en voor het handhaven van de burgerlijke wet en orde. Van KFOR (Kosovo Force) en van EULEX (European Union Rule of Law Mission) had u ook nog nooit gehoord (CGVS, p. 8). Zelfs van een minderjarige die niet naar school geweest is maar die wel in Kosovo verbleef kan ten minste verwacht worden dat hij/zij bovenstaande termen herkent en er iets over kan vertellen. Treffend in dit verband is ook dat u de 'United Nations Protection Force' (UNPROFOR), een VN-vredesmacht die tijdens de Bosnische oorlog actief was in voormalig Joegoslavië, wel kende. U beweerde echter verkeerdelijk dat UNPROFOR soldaten in Kosovo zaten (CGVS, p. 8). Verder kon u buiten Kosovo Polje en Pristina geen enkele andere Kosovaarse stad bij naam noemen (CGVS, p. 4). Gevraagd naar namen van burens moest u het antwoord schuldig blijven. Hoewel u in een Roma wijk zou gewoond hebben kende u er niemand bij naam. U beweerde zelfs dat u er nooit met een andere Roma hebt gesproken hetgeen allerm minst aannemelijk is zeker gezien u naar eigen zeggen wel buitenkwam om overgebleven voedselresten te verzamelen op de markt (CGVS, p. 5). U verklaarde dat er in de buurt van uw wijk grote gebouwen waren opgetrokken die dienden als huisvesting voor christenen. U wist echter niet of dit personen Albanezen, Serviërs, Macedoniërs of Kroaten waren (CGVS, p. 4). Fidan Lahu' het centrum voor samenwerking en integratie van Kosovo Polje kende u ten slotte evenmin (CGVS, p.8). Dit centrum verleent onder meer gratis juridisch advies en bijstand aan IDP's en andere kwetsbare groepen zoals ook aan de Roma.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en op het ontbreken van enige (identiteits)documenten kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u afkomstig zijn uit Kosovo en daar hebben verbleven. Derhalve kunnen uw werkelijke afkomst en verblijfssituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld en kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Bijkomend dient toegevoegd te worden dat uit het door u neergelegde nationaliteitsattest op naam van uw dochter M. blijkt dat zij de Servische nationaliteit heeft. Volgens de door u neergelegde medische attesten was u gedomicilieerd in Servië.

Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling en dergelijke meer en verstrekt advies aan onder andere ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de

*discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.*

*De informatie waarop ik deze beslissing baseer is als bijlage in het administratieve dossier gevoegd.*

*Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik ten aanzien van uw partner E. R. (O.V. 6.609.698 ) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.*

*De door u neergelegde medische attesten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel dat u verzorgd werd in het gezondheidscentrum van Prokuplje en er bent bevallen hetgeen op zich niet betwist wordt.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekers onderwerpen de in de bestreden beslissingen opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

## 3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Bij aanvang dient erop te worden gewezen dat verzoekers beiden erg jong zijn. Niet enkel is verzoekster nog steeds minderjarig maar verzoeker zou geïsoleerd van zijn gemeenschap zijn opgegroeid nadat hij op negenjarige leeftijd van zijn ouders gescheiden raakte door de oorlog en als veehoeder bij een Albanese boer werkte. Verzoekster was dertien/veertien jaar toen ze traditioneel huwde met verzoeker die toen zestien/zeventien jaar was. Beiden hebben geen opleiding genoten en woonden in een garage waar ze door Albanese jonge mannen werden getergd en uiteindelijk mishandeld en verkracht.

3.2. Indien de CGVS terecht doorvroeg om de nationaliteit van verzoekers te achterhalen dient te worden vastgesteld dat van verzoekers niet een normale kennis kan worden verwacht van analfabeten die binnen een sociale gemeenschap opgroeien. Hoe het ook zij, verzoeker heeft een Servische

identiteitskaart en verzoekster heeft geen identiteitsdocumenten. Het is dan ook niet onmogelijk dat zelfs indien verzoekers in Kosovo woonden, ze met hun medische problemen werden doorverwezen naar Servië waar ze via verzoekers identiteitskaart in aanmerking kwamen voor geneeskundige verzorging. Uit de medische attesten kan immers blijken dat verzoekster in 2009 bevallen is in Servië en er voorts behandeld werd voor nierproblemen. Verzoeksters dochter heeft de Servische nationaliteit (zie nationaliteitsattest). Verzoekers verklaringen zijn op dit punt minstens aannemelijk.

3.3. Ter terechtzitting worden nieuwe Belgische geneeskundige attesten neergelegd die verzoeksters beweringen over zware mishandeling ondersteunen, minstens er niet mee strijdig zijn en tevens wijzen op ernstige psychische stoornissen. Verder blijkt uit het CGVS-verhoor dat verzoekster niet alle vragen begreep en er niet is ingegaan op de directe vluchtproblemen met name de verkrachting en de verwondingen terwijl verzoekster dit wel meerdere keren heeft aangebracht. Verzoekster werd als minderjarige ook niet gehoord door een gespecialiseerde dossierbehandelaar. Ten slotte waar verzoekster beweert door haar tante te zijn opgevoed, blijft onduidelijk waar deze vrouw woonde. Voorts is er geen klaarheid over waar en hoe verzoekers huwden, wie verzoeksters huwelijk geregeld heeft nu zijzelf slechts dertien jaar oud was, noch hoe ze hoorden over België en beslisten naar België te komen. Het Servisch medisch document is, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, geen bewijs van domicilie (zie CGVS-verhoor man p.8) en is uit de bijgevoegde vertaling enkel te lezen dat verzoekers in de stad verbleven zonder nadere bepaling van een adres. De bestreden beslissingen stellen terecht dat verzoekers algemene kennis over Kosovo bijzonder beperkt is, wat echter indien aan zijn profiel niet wordt getwijfeld, bezwaarlijk kan verbazen. Verzoeker is intussen weliswaar meerderjarig maar zijn verklaringen over de feiten zijn evenmin strijdig met de objectieve informatie. Hoe dan ook waar terecht wordt gesteld dat verzoeker zich eerst dient te beroepen op nationale bescherming, kan uit het verhoor slechts blijken dat verzoeker hierover niet werd gehoord en geen vragen werden gesteld over Servië. Dergelijke informatie is immers cruciaal bij beoordeling van hun beweerde uitzonderlijke situatie als alleenstaande minderjarige Roma en hun mogelijkheden en kunde om op deze leeftijd en gezien hun cognitieve beperkingen, beroep te doen op sociale of politionele bescherming tegen een groep radicale en/of criminele Albanese jongeren.

3.4. Aldus kan slechts vastgesteld worden dat bij beide verzoekers essentiële elementen ontbreken.

3.5. Gelet op artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet kan de Raad niet komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullend onderzoek.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 december 2010 worden vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,  
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,  
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK